

بخط حفظ امنیت

به پیشواز نهمین سالروز انقلاب نور، سی و شش تن از زنان خانه که اعضای شورای ولایتی زنان ولایت بکتیا نیز میباشند، به منظور تأمین امنیت و پاسداری از دستاورد های انقلاب نور، اخیراً بصورت داوطلبانه به صفوف گروه های مدافعین انقلاب پیوسته اند.

طبق یک خبر دیگر، به پیشواز نهمین سالروز انقلاب نور، کلوب زنان در چوکات شورای ولایتی زنان بکتیا اخیراً ایجاد گردید.

بختی

دهقانان کشور با اعلام نیت از ماشین های ذراتی دوعرسه کشت و برداشت استفاده می نمایند. آنها اکنون میدانند که ماشین پروسه کار را تسهیل می بخشد.

دو عکس: دوتن از دهقانان ولایت کندهار عکاسی: جاوید

اخبار رسمی

رفیق سلطان نعلی گشتمند عضو بیروی سیاسی کمیته مرکزی ج.د.خ. اورنيس شوروی وزیران ج.د.ا قبل از ظهر دیروز باریق پوری سرگوییچ سوخین وزیر ترانسپورت موزی فدراتیف روسیه شوروی که اخیراً در راس یک هیئت جهت بازدید دوستانه وارد ج.د.ا گردیده است، ملاقات بعمل آورد. هنگام ملاقات رفیق شیرجان مزدوری وزیر ترانسپورت، محمد خان جلالوزیر تجارت ج.د.ا، رفیق بول پتروویچ موزایف سفیر کبیر نماینده فوق العاده اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی پوری فید روویچ چو باروف مستشار وزیر مختار سفارت کبرای اتحاد شوروی، الکساندر ندر فیلینوویچ پتروف مستشار اقتصادی سفارت کبرای اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی در ج.د.ا و میخائیل اندریانوویچ پزلیوف نماینده تجارتی اتحاد شوروی سوسیالیستی در ج.د.ا حاضر بودند.

رفیق سلطان نعلی گشتمند عضو بیروی سیاسی کمیته مرکزی ج.د.خ. اورنيس شوروی وزیران ج.د.ا ساعت ۳ عصر دیروز در دفتر کارش با بوسلاو هندل سفیر کبیر و نماینده فوق العاده منتخب جمهوری سوسیالیستی چکوسلوواکیا در ج.د.ا ملاقات نمود.

به اشتراک حاجی محمد خمکنی سرپرست هیئت رئیس شورای انقلاب، بعد از ظهر دیروز با عده ای از تاجران ملی و متشخصین خصوصی در قصر گلخانه مقر شورای انقلاب ملاقات نمود.

حاجی محمد خمکنی ضمن صحبت با حاضرین گفت: در روشنائی میانی انسانیت مصالحه ملی، اکنون زمینه های وسیعی برای کسب فعالیت تا جبران و متشخصین خصوصی در کشور ما به وجود آمده است.

بعداً حاجی محمد نواز و نیک محمد به نمایندگی از

تهداب گذاری

بخط هدایت رفیق نجیب منشی عمومی کمیته مرکزی ج.د.خ. هنگام بازدید شان از تصدی ملی بس دیروز سنگ تهداب پروژه ستیشن تخنیک ملی بس برای موتور های تانا، ضمن مراسمی در ساحه پارک های صنعتی گذاشته شد.

این پروژه بمصرف (۴۵۰) ملیون افغانی از بودجه انکشافی دولت در ساحه ده هکتار زمین در مدت چهار سال توسط دستگاه ساختمانی بنایی اعمار میگردد که با اتمام آن در حدود سه هزار نفر مشغول کار خواهد شد.

سنگ تهداب این پروژه عام المنفعه از رفیق شیرجان مزدوری وزیر ترانسپورت، در حالیکه رفیق پوری سرگوییچ سوخین وزیر ترانسپورت در تائید روی سیه اتحاد شوروی که مصروف دیدار دوستانه در ج.د.ا میباشد نیز حاضر بود گذاشت.

طبق یک خبر دیگر هیئت وزارت ترانسپورت در تائید روسیه اتحاد شوروی در حالیکه وزیر ترانسپورت نیز در میدان هوایی بین المللی کابل رفیق نور احمد نور عضو بیروی سیاسی و منشی کمیته مرکزی ج.د.خ. ا معاون شعبه روابط بین المللی کمیته مرکزی حزب و سفیر کبیر کوریا مقیم کابل با هیات وداع کردند.

تقیح جنایت

فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری طی بیامی عنوانی شورای مرکزی اتحادیه های صنعتی افغانستان، سقوط طیاره مسافربری ج.د.ا را توسط طیارات اف ۱۶ نیروی هوایی پاکستان که در اثر آن چهل نفر سرنشین عهله آن به شهادت رسیدند، شدیداً محکوم کرده است.

وزیر مختار هنگام افتتاح این پروژه گفت: از آغاز سال ۱۳۶۲ به اینسو ۸۸۰۰۰ لین تیلیفون در پروژه های مختلف شهر کابل افتتاح و به کار انداخته شده است.

بختی

بهبود ارتباطات

۱۶۰۰۰ لین مدنظر است دیروز افتتاح گردید که جریان کارمو نفاذ این دستگاه تزئید ۲۵ فیصد را نظر به اصل پلان نشان میدهد. این پروژه با مصرف ۲۰ میلیون افغانی اتمام گردیده است.

به پیشواز سالگرد انقلاب به سته خانه ها در ولایات بلخ، ننگرهار و هرات تکمیل و آماده بهره برداری گردید. است، همچنان به همین مناسبت دستگاه تیلیفون اتوماتیک کندهار به ظرفیت یک هزار لین آماده گردیده است.

در پروژه امواج متوسط و کوتاه رادیویی در کابل کار ادامه دارد. در بخش تکمیل پروژه های تیلیفون اتوماتیک در ولایات غزنی، فراه، هلمند، قاریاب و لسوای ولسوالی خوش فعالیت

صورت می گیرد. در ولایات مختلف کشور اعمار تعمیر های مختار برای تعمیر های تخنیک در شش ولایت کشور با صرفه جویی قابل ملاحظه اعمار گردیده و بر سونل معینیت نظامی در زمینه همکار ی زیاد نموده اند.

طو ریکه به گزارش دادند پیش بینی گردید بود تا وزارت مختار در سال ۱۳۶۵ مبلغ ۵۳۰ میلیون افغانی غایب داشته باشد در حالیکه عاید حقیقی آن (۹۶۱۲) میلیون افغانی گردیده و ۱۲۴ فیصد از ثید بعمل آمده است. کارکنان بخش مخابرات با ابتکارات و صرفه جویی در نظر دارند امور مربوط را به اسرع زمان اتمام نموده و برای موطنان شان خدمت بیشتر نمایند.

همچنان لین رادیو ریلی و

۱. معروف

بقیه (مراول)

با ناله وزاری باید و دایع گفته وقادر با چشمان پر اشک آنها را ترک کرده جانب کوه ها به حرکت آغاز کرد...

قادر در مبارزه تار پشت به سنگی تکیه داده در پیاده خانه او اش در اندیشه بود. یاد گذشته ها در خاطرش چنان گرفته بود. باید می آورد که باجه مشکلات بزرگی در زنده گی دست و گریبان بوده و فقر چگونه لحظات خوش زنده گی او را باد داد.

صدای پای او را بخود آورد. او باید نزد ((قوماندان)) می شتافت. به همراهی مردی تازه وارد نزد او رفت و وقتی آنجا رسید، تنی چند را در آنجا جمع یافت. همینکه همه رسیدند، ((قوماندان)) خطاب به آنان گفت: چند روز بعد شما را به پاکستان اعزام می کنم. مکتوبی برای شما میدهم همه چیز در این مکتوب نوشته شده. اینرا گفته و از نزد آنها دور شد...

چند روز بعد قادر همراه با بیست تن دیگر جانب پاکستان در حرکت شد. هر چه آنها به پیش میرفتند لحظات دردناک دوری از وطن نزدیکتر میشد و قلبش مملو از ناتی می گشت. نخستین باری بود که قادر از زاد گاهش بجای دیگری میرفت. راه دور و درازی در پیش بود.

پس از عهده شبانه روز آنها همراه با خوف و ترس از گرفتاری خود را به نزدیکی سرحد رسانیدند. لحظاتی جلای وطن نزدیک و نزدیکتر میشد خستگی بر آنها هجوم می آورد. برآن شدند تا لحظه استراحت کنند. قادر بر سنگی بزرگی تکیه داده به اطراف نظر انداخت. در ساحه نه چندان دور در وسط کوه چشمنه ای را که آب رخشان آن روه پائین جریان داشت و در میان کوه ها پدید می گشت، مشاهده کرد و درختی که در کنار چشمه رویداده بود بیشتر از همه توجه او را بخود جلب کرد. بود. ناگاه متوجه شد برگری از درخت جدا شده و همراه با آنها از نظر نا پدید شد. قلب قادر را انواهی فشرده و او نیز خود را در چنین حالی می یافت که از وطن جدا میشد. او نمیدانست که چه رنج های بزرگی در آنجا در انتظارش است. با همه اندوه به کشور بیکانه گام گذاشت: قادر و همراهان پس از سرگردانی های فراوانی به پشاور رسیدند. شب همه جا دامن گسترده بود و آنها دربی محل مطلوب جستجو را ادامه میدادند و بعد از چند ساعتی نزدیک عمارتی قرار گرفتند. در محل معینه برای شان امر توقف داده شد. مرد مسلحی نزدیک آمده با آنها به گفتگو پرداخت. وقتی دانست آنها تازه رسیده اند برای شان گفت: «تا صبح انتظار بکشید. حالا هیچکس در ((نماینده گی)) نیست...»

گرسنگی و خستگی چند روزه بر قادر هجوم می آورد. تصمیم برآن شد تا در عقب دیوار عمارت رقع خستگی نمایند. همینکه میخواستند بدانسو روانه شوند صدای ((پهره دار)) بلند شد: «اینجا نه آنجا» و آنها با همان بیحالی و ضعف مجبور شدند راه دور تر را بیابند و دور تر از عمارت به استراحت بپردازند.

قادر در حالت بیحالی روی خاک بخواب سنگین فرو رفت. حرارت گرمی را در رویش احساس میکرد. بمشکل در حالیکه خواب در چشمانش سنگینی میکرد از جابجایی سراسر بیهوشانه بود. با تکان دست

او را از خود دور کرد و چشمان خواب آلودش را مالیده به تماشای اطراف پرداخت. روشنائی همه جا دمیده بود. قادر همراهان را بیدار کرده و جانب آن عمارت در حرکت شدند. قادر وقتی دو باره در برابر عمارت قرار گرفت، با نگاه های متحیر به شکوه و جلالت آن نظر انداخت. نزدیک در رفتند، گفتند: باید باز هم انتظار بکشید. لحظاتی انتظار با دشواری سپری می گشت. دست و پای قادر از گرسنگی به لرزه درآمده و درین حال سه ساعت دیگر نیز در انتظار گشت...

ساعت یازده روز بود که موتور سیاهی به عمارت داخل شد. نیم ساعت دیگر سپری شد تا برای تازه واردین اجازه داده شد به عمارت داخل شوند. قادر همراه با دیگران از زینه ها بالا رفته و در طبقه دوم انتظار ورود به اتاق ((امر)) را می کشید. تلاشی، شدید را سپری کردند. همه را بررسی جدی نموده و به اتاقی راهنمایی کردند. مردی در عقب میزی نشسته و به تماشای او را می میزش قرار داشت مصروف بود. گویی از ورود کسی در اتاق آگاه نشده، همچنان بروی او راقم بود. یکباره سرش را بلند کرده و به آنها چشم دوخت. دستش را دراز کرده مکتوب را گرفت. قادر گویی برجایش خشک شده باشنده چشمانش برق زد، در حالیکه آن مرد مصروف مطالعه مکتوب بود باردیگر با دقت به او نگاه کرد. اشتباه نمیکرد خود را می شناسد. آن مرد مشهور به رئیس دزدان قریه شان خود را کنار کشید. رویش را میان شان نه های همراهان پنهان کرد.

تا او را نشناسد، آنور گوشه تیلیفون را گرفته و بعد از لحظه انتظار صحبت کرد. کلمه «ترینگ» را چند بار در حرف هایش تکرار نموده و از تازه آمده ها خواست تا در بیرون عمارت انتظار بکشند. یک ساعت بعد موتوری از راه رسید، نزدیک عمارت توقف کرد. مرد مسلحی اشاره کرد. قادر و همراهان را جانب موتور می شیشه های تاریک و تر مانع از آن میشد. بعد از طی مسافتی موتور در نقطه توقف کرد. قادر در برابر خود عمارت بزرگی را که اتاق های آن در کنار هم اعمار شده و به مکتبی مانند بود، مشاهده کرد. همه آنها در اتاقی جایجا شده مردی که با آنها بود از اتاق دوباره خارج شد...

رهنمای شما است. این را گفته و دو باره از نزد آنها دور شد. لحظه بعد قادر متوجه شد در نقطه آکرو نوای موسیقی بلند شد و قوماندان همراه با افراد مشخصش به ساده گسادی آغاز کردند. قادر در آن تاریکی بر سنگی تکیه داده و غرق تفکرات خود بود. هر آن دربی این بوده که خود را خود را از این گرداب زمزمه رها نه صدای قادر را بخود آورد. همه بود. جانب او می آمد. بدون اینکه چیزی بگوید. نزدیکش نشست. بعد از لحظه در حالیکه اطراف را با دقت دیده رویش را جانب قادر برگردانده، پراش گفت: «میدانی تو باید زیاد احتیاط کنی قوماندانان نفر های خاص خود را گفته که هرگاه قصد فرار داشته باشی ترا بکشند» آنانی را که دیگر نه برای جنگ، بلکه برای زیستن در صلح به قریه برگشته بودند گرامی می داشتند جشن، صلح در قریه برپا بود.

نظم

هوای بازگشت بوطن در اندیشه بود که ناله در صحن عمارت بلند شد. با شتاب به پائین آمده دید مردی در زیر پای افسران پاکستانی لگدمال میشود. همه آنانیکه در آن عمارت بودند جمع شده بانائی بسوی او می دیدند، وقتی حیدر از حال رفت او را رها کرده و خطاب به دیگران گفتند: «هر که قصد فرار داشته باشد این جزایش...» قادر افسرده خاطر و پریشان دود باره به اتاق برگشت و آنگاه دانست که چرا سایه وار آنها را در همه جاذبات میکنند. او در حالیکه که خود را مالمت میکرد زیر لب این سخنان را تکرار نمود: «المنتظر نادانی».

قادر توکیا و اینجا کجا. این قریه وقف کرده بود. بردند. ناله های از آن خانه بلند شده و یکباره گویی هیچ حادثه اتفاق نیافته خاموشی همه جا را فراگرفت. مردم از خواب بیدار شده شتابان جانب خانه او در حرکت شدند. دیدند اجساد امام، الدین، همسر و کودکانش کنار هم خوابیده و غرقه در خون اند و به مکتب قریه دیدند که می سوخت و به خاکستر مبدل می گردید.

صدای سم اسبان دیگر از قریه دور شده بودند. آنقب هیچکس در قریه نمانده. همه سواران بودند و در تمام خانواده معلم اشک می ریختند. پوزی فردی از افراد گروه که او نیز بسان قادر پایش جبر آه چنانیت کشانیده شده بودند او آمده مصر وف گفتگو شد نه: «میدانی در قریه اقتاش مردم مصیبت های دیار بیکانه را پایان یافته میدیدند به دست های خود نظر میکرد و با خود میگفت: «نه من قتل نخواهم کرد. کشتن و سوختن ن کارمن نیست. حتما راه خود را پیدا می کنم»...

وقتی دو باره به «کمپته» رسید در اشتیاق دیدار کودکان همسرش می سوخت. این موضوع را با قوماندان در میان گذاشته میخواست جانب خانه در حرکت شود که صدایی از عقب شنید: «تو دیگر بخانه رفته نمیتوانی. حالا همه میدانند که تو با ما هستی به پاکستان هم رفته ای. همینکه به قریه بروی می گیرند و کشته میشوند» صدای خشم پنهانی در وجودش زبانه کشیده و فروزان تر میشد.

طلعت غمگین شب همه جا را فرا گرفته بود. «قوماندان» چندان از افراد را نزد خود فرای خواند. قادر نیز در آن جمع بود. «میدانید شما همین امشب به قریه اقتاش هجوم می برید مکتب را سوختن و معلم آنرا که مرده را راه می کشید بکشید. قادر از آن قریه است و رهنمای شما است. این را گفته و دو باره از نزد آنها دور شد. لحظه بعد قادر متوجه شد در نقطه آکرو نوای موسیقی بلند شد و قوماندان همراه با افراد مشخصش به ساده گسادی آغاز کردند. قادر در آن تاریکی بر سنگی تکیه داده و غرق تفکرات خود بود. هر آن دربی این بوده که خود را خود را از این گرداب زمزمه رها نه صدای قادر را بخود آورد. همه بود. جانب او می آمد. بدون اینکه چیزی بگوید. نزدیکش نشست. بعد از لحظه در حالیکه اطراف را با دقت دیده رویش را جانب قادر برگردانده، پراش گفت: «میدانی تو باید زیاد احتیاط کنی قوماندانان نفر های خاص خود را گفته که هرگاه قصد فرار داشته باشی ترا بکشند» آنانی را که دیگر نه برای جنگ، بلکه برای زیستن در صلح به قریه برگشته بودند گرامی می داشتند جشن، صلح در قریه برپا بود.

نظم

سم اسب ها در دره ها پیچید و آنها جانب قریه اقتاش در حرکت شدند. در نزدیکی قریه توقف کرده و اطراف را با دقت از نظر گذرانند. بعد از چند دقیقه اسبها با سرعت جانب مکتب تاخت برداشتند. یکی از افراد با عجله خود را نزدیک مکتب رسانیده، ذخیره تیل را از اسب پایان نموده و در درویدوار های مکتب پاشید. لحظه بعد شعله های آتش به بالا زبانه کشید. قادر این همه را میدید. چشم هایش را بادستها پنهان کرده و نهانی به گریه آغاز کرد. او را با خود جانب خانه امام الدین معلمی که سالها طولانی عیش راد راه تربیت کودکان این قریه وقف کرده بود، بردند. ناله های از آن خانه بلند شده و یکباره گویی هیچ حادثه اتفاق نیافته خاموشی همه جا را فراگرفت. مردم از خواب بیدار شده شتابان جانب خانه او در حرکت شدند. دیدند اجساد امام، الدین، همسر و کودکانش کنار هم خوابیده و غرقه در خون اند و به مکتب قریه دیدند که می سوخت و به خاکستر مبدل می گردید.

صدای سم اسبان دیگر از قریه دور شده بودند. آنقب هیچکس در قریه نمانده. همه سواران بودند و در تمام خانواده معلم اشک می ریختند. پوزی فردی از افراد گروه که او نیز بسان قادر پایش جبر آه چنانیت کشانیده شده بودند او آمده مصر وف گفتگو شد نه: «میدانی در قریه اقتاش مردم مصیبت های دیار بیکانه را پایان یافته میدیدند به دست های خود نظر میکرد و با خود میگفت: «نه من قتل نخواهم کرد. کشتن و سوختن ن کارمن نیست. حتما راه خود را پیدا می کنم»...

وقتی دو باره به «کمپته» رسید در اشتیاق دیدار کودکان همسرش می سوخت. این موضوع را با قوماندان در میان گذاشته میخواست جانب خانه در حرکت شود که صدایی از عقب شنید: «تو دیگر بخانه رفته نمیتوانی. حالا همه میدانند که تو با ما هستی به پاکستان هم رفته ای. همینکه به قریه بروی می گیرند و کشته میشوند» صدای خشم پنهانی در وجودش زبانه کشیده و فروزان تر میشد.

طلعت غمگین شب همه جا را فرا گرفته بود. «قوماندان» چندان از افراد را نزد خود فرای خواند. قادر نیز در آن جمع بود. «میدانید شما همین امشب به قریه اقتاش هجوم می برید مکتب را سوختن و معلم آنرا که مرده را راه می کشید بکشید. قادر از آن قریه است و رهنمای شما است. این را گفته و دو باره از نزد آنها دور شد. لحظه بعد قادر متوجه شد در نقطه آکرو نوای موسیقی بلند شد و قوماندان همراه با افراد مشخصش به ساده گسادی آغاز کردند. قادر در آن تاریکی بر سنگی تکیه داده و غرق تفکرات خود بود. هر آن دربی این بوده که خود را خود را از این گرداب زمزمه رها نه صدای قادر را بخود آورد. همه بود. جانب او می آمد. بدون اینکه چیزی بگوید. نزدیکش نشست. بعد از لحظه در حالیکه اطراف را با دقت دیده رویش را جانب قادر برگردانده، پراش گفت: «میدانی تو باید زیاد احتیاط کنی قوماندانان نفر های خاص خود را گفته که هرگاه قصد فرار داشته باشی ترا بکشند» آنانی را که دیگر نه برای جنگ، بلکه برای زیستن در صلح به قریه برگشته بودند گرامی می داشتند جشن، صلح در قریه برپا بود.

نظم

مواظبت از متشبهین خصوصی

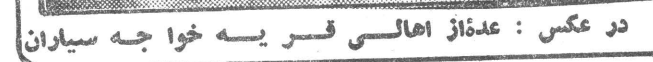
ان ها ی رنگه است. مواد راج
از کشور های خار ج
تر از جاپان وارد میگردد.
ما از بدو تا سیس فابریکه
لکهای همه جا نبه ارگان
دو لتی مستفید گردید.
اعمار فابریکه با همکاری
صنعتی صورت گرفته

در عکس : ماه جان کارگر
عبه نختابی فابریکه پشمینه
فی پلچرخ
عکاسی : ادریس

* پلان تولیدی فابریکه نساجی
ابراهیم زاده در نتیجه مساعدتهای
دولت در سال ۱۳۶۵ ، سی درصد
بیشتر تحقق یافته است .
* زنده گی در مهاجرت و آواره گی ،
زنده گی نه ، بلکه مصیبت
و درد است .

سر تو آفتاب
مکتب روی چو کسی
که کودکان قریه روز
ی فراگیری علم و
ان آن استفاده میکنند،
از بزرگان قریه
به هم نشستند و صحبت
در حقیقت این جرگه
قریه بود که
ان را قریه خواجه
ن را فرا خوانده
طراتین هر چه
امن و صفا در منطقه
بنا داشتند، بیایند
محبت کنند و بخاطر
آرامی قریشان و
ی همجواری خانه
همه پا شده گان
شد تصمیم بگیرند
ر سر مصالحه ملی
چه سیاران (بائین)
ی همجواری

در پسر تو آفتاب
یابی مکتب روی چو کسی
که کود کان قر بهی روز
برای فرا گیری ی علم و
نفس از آن استفاده میکنند،
می از بزرگان قر بهی
آمده با هم نشست و صحبت
دند، در حقیقت این جرگه
سج قریه بود که
منده گان قر بهی خوا نه
ران را فرا خوا نه
بخاطر تا مین هر چه
تر امن و صفا در منطقه
بیا ند یشد، بیا یند
م صحبت کنند و بخاطر
و آرا می قر بهی شان و
های هجوار که خانه
ک همه پا شنده گان
بیا شد تصمیم بگیر ند
نبرسر مصالحه ملی
را چه سیار ان (پایین)

ی نزدیک سرک کابل - قرار داده شده است .
و قیمت دارد ، حدود
د خانوار نفوس که
الی آن به بیشتر
نفر میرسد در آن
دارند ، اما لسی
به سیاران اکثر
اغدار بوده پرورش
ور مشغولیت داشته
آن امرار معیشت
در قریه خواجه
فعلا هسته دفاع
مدافعان قریه مردم
یده است ، انتخاب
نیز در آن صورت
نه تن از نمایندگان
اس شو اند قریه
دریده ، کوپری -
به اتحاد ۲۲۵

مسئول:	۶۳۶۱۴	شعبه نامه ها	۶۱۷۰۳	اداری	۶۱۹۴۱	صندوق پستی	۷۸۰	چاپ و بیه آسیت مطبعه دولتی
بل شب	۶۱۰۸۱	شعبه اطلاعات	۶۱۱۱۸	شکایات و توریج	۶۱۰۸۲	حساب بانکی	۹۱۰۱۸	قیمت یکشماره (۲) افغانی